

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2005/14/EK IRÁNYELVE

(2005. május 11.)

a gépjármű-felelősségbiztosításra vonatkozó 72/166/EGK, 84/5/EGK, 88/357/EGK és 90/232/EGK tanácsi irányelv, valamint a 2000/26/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról

(EGT vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 47. cikke (2) bekezdésének első és harmadik mondatára, 55. cikkére és 95. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽³⁾,

mivel:

(1) A gépjármű-felelősségbiztosítás különösen fontos az európai polgárok számára, legyenek akár biztosítottak vagy egy baleset károsultjai. A gépjármű-felelősségbiztosítás a biztosítóintézetek számára szintén nagy jelentőséggel bír, mivel az a Közösségben a nem életbiztosítási piac fontos részét képezi. A gépjármű-felelősségbiztosítás hatással van a személyek és járművek szabad mozgására is. Ezért a pénzügyi szolgáltatások terén a közösségi fellépés egyik kulcsfontosságú célkitűzése a gépjármű-felelősségbiztosítás egységes biztosítási piacának megerősítése és egységesítése kell hogy legyen.

(2) Nagyon jelentős előrelépést tett már ebbe az irányba a tagállamok gépjármű-felelősségbiztosításra és a biztosítási kötelezettség ellenőrzésére vonatkozó jogszabályainak közelítéséről szóló, 1972. április 24-i 72/166/EGK tanácsi irányelv ⁽⁴⁾, a tagállamok gépjármű-felelősségbiztosításra vonatkozó jogszabályainak közelítéséről szóló, 1983. december 30-i 84/5/EGK második tanácsi irányelv ⁽⁵⁾, a gépjármű-használattal kapcsolatos polgári jogi felelősség biztosítására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1990. május 14-i 90/232/EGK harmadik tanácsi irányelv ⁽⁶⁾, illetve a tagállamok gépjármű-felelősségbiztosításra vonatkozó jogszabályainak közelítéséről szóló, 2000. május 16-i 2000/26/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (negyedik gépjármű-felelősségbiztosítási irányelv) ⁽⁷⁾.

(3) A gépjármű-felelősségbiztosítás közösségi rendszerét korszerűsíteni és javítani kell. Ennek szükségességét az ágazattal, a fogyasztókkal és a károsultak által létrehozott szervezetekkel folytatott konzultáció is megerősítette.

(4) A 72/166/EGK irányelv rendelkezései esetleges félreértelmezésének a kizárása, valamint az ideiglenes rendszámtáblával ellátott gépjárművek biztosításának megkönnyítése érdekében, a gépjármű rendszerinti üzemben tartásának helye azon állam területét jelenti, amelynek a rendszámtáblája a gépjárművön található, függetlenül attól, hogy ez a rendszámtábla állandó vagy ideiglenes-e.

(5) A 72/166/EGK irányelvvel összhangban a hamis, illetve jogellenes rendszámtáblával rendelkező gépjárműveket úgy kell tekinteni, mint amelyeket rendszerint azon állam területén tartják üzemben, amely az eredeti rendszámtáblát kiadta. Ez a szabály gyakran azt eredményezi, hogy a biztosítók nemzeti irodái kötelesek olyan balesetek gazdasági következményeivel foglalkozni, amelyek nem állnak

⁽¹⁾ HL C 227. E, 2002.9.24., 387. o.

⁽²⁾ HL C 95., 2003.4.23., 45. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2003. október 22-i véleménye (HL C 82. E, 2004.4.1., 297. o.), a Tanács 2004. április 26-i közös állásponjtja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé), és az Európai Parlament 2005. január 12-i állásponjtja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé). A Tanács 2005. április 18-i határozata.

⁽⁴⁾ HL L 103., 1972.5.2., 1. o. A legutóbb a 84/5/EGK irányelvvel (HL L 8., 1984.1.11., 17. o.) módosított irányelv.

⁽⁵⁾ HL L 8., 1984.1.11., 17. o. A legutóbb a 90/232/EGK irányelvvel (HL L 129., 1990.5.19., 33. o.) módosított irányelv.

⁽⁶⁾ HL L 129., 1990.5.19., 33. o.

⁽⁷⁾ HL L 181., 2000.7.20., 65. o.

semmiféle összefüggésben az irodák letelepedési helye szerinti tagállammal. A rendszám táblára vonatkozó azon általános szempont megváltoztatása nélkül, miszerint az meghatározza a gépjármű rendszerinti üzemben tartásának helyét, külön szabályt kell megállapítani arra az esetre, ha a balesetet rendszám tábla nélküli, vagy olyan gépjármű okozta, amelynek rendszám táblája nem, vagy már nem rendelhető az adott gépjárműhöz. Ebben az esetben, és kizárólag a kártérítési igény rendezése céljából, a baleset bekövetkezésének helye szerinti területet kell annak a területnek tekinteni, amelyen a gépjárművet rendszerint üzemben tartják.

(6) A 72/166/EGK irányelvben szereplő „véletlenszerű ellenőrzések” kifejezés értelmezésének és alkalmazásának megkönnyítése érdekében a vonatkozó rendelkezést világossá kell tenni. A gépjármű-felelősségbiztosítások rendszeres ellenőrzésének tilalmát alkalmazni kell a másik tagállam területén rendszerint üzemben tartott gépjárműre, valamint a harmadik államban rendszerint üzemben tartott gépjárműre, amely azonban egy másik tagállam területéről lép be. Kizárólag a nem rendszeres és megkülönböztetésmentes ellenőrzéseket kell lehetővé tenni, amelyek egy nem kizárólag a biztosítás ellenőrzését célzó ellenőrzés részét képezik.

(7) A 72/166/EGK irányelv 4. cikkének a) pontja lehetővé teszi, hogy egy tagállam eltérjen a kötelező gépjármű-felelősségbiztosításra vonatkozó általános kötelezettségtől egyes természetes, valamint magánjogi vagy közjogi jogi személyekhez tartozó gépjárművek esetén. Az ezen eltérést igénybe vevő tagállamnak az e gépjárművek által okozott balesetek esetére ki kell jelölnie egy hatóságot vagy szervet a valamely másik tagállamban okozott balesetek károsultjainak kártérítése céljából. Annak érdekében, hogy ne csak az e gépjárművek által külföldön okozott balesetek károsultjai részesüljenek megfelelő kártérítésben, hanem azon balesetek károsultjai is, amelyek ugyanabban a tagállamban következnek be, mint ahol a gépjárművet rendszerint üzemben tartják – függetlenül attól, hogy a károsultak lakóhellyel rendelkeznek-e az adott tagállam területén, vagy sem –, a fent említett cikket módosítani kell. A tagállamoknak biztosítaniuk kell azt is, hogy a kötelező biztosítás alól mentes személyek, valamint az ezen gépjárművek által okozott balesetek károsultjainak kártérítéséért felelős hatóságok és szervek jegyzékéről közzététel céljából a Bizottság tájékoztatást kapjon.

(8) A 72/166/EGK irányelv 4. cikkének b) pontja lehetővé teszi, hogy egy tagállam eltérjen a kötelező gépjármű-felelősségbiztosításra vonatkozó általános kötelezettségtől egyes gépjárműtípusok vagy egyes speciális forgalmi rendszámmal ellátott gépjárművek esetében. Ebben az esetben a többi tagállam előírhatja, hogy a gépjárműnek a területükre történő belépésekor érvényes zöld kártyával vagy határbiztosítási szerződéssel kell rendelkeznie, a területükön az ezen gépjárművek által esetlegesen okozott baleset

károsultjai kártérítésének biztosítása céljából. Mivel azonban a Közösségen belüli határellenőrzések megszűnése óta nem lehetséges ellenőrizni, hogy a határon átkelő gépjárművek biztosítva vannak-e, a külföldön okozott balesetek károsultjainak kártérítése nem garantálható. Ezen felül azt is biztosítani kell, hogy az ezen gépjárművek által nemcsak külföldön, hanem a rendszerinti üzemben tartásuk helye szerinti tagállamban okozott balesetek károsultjai is kellő kártérítésben részesüljenek. E célból a tagállamoknak ugyanolyan bánásmódban kell részesíteniük az e gépjárművek által okozott balesetek károsultjait, mint a nem biztosított gépjárművek által okozott balesetek károsultjait. A 84/5/EGK irányelv rendelkezéseinek értelmében a nem biztosított gépjárművek által okozott balesetek károsultjait ténylegesen azon tagállam kártérítésért felelős szerve részesíti kártérítésben, ahol a baleset bekövetkezett. Az eltérés hatálya alá tartozó gépjárművek által okozott balesetek károsultjainak teljesített kifizetés esetén a kártérítésért felelős szerv megtérítési igénnyel élhet az adott gépjármű rendszerinti üzemben tartásának helye szerinti tagállam szervével szemben. Az ezen irányelv hatálybalépésének időpontját követő ötéves időszak elteltével a Bizottságnak az ezen eltérés végrehajtására és alkalmazására vonatkozó tapasztalatok fényében, adott esetben javaslatot kell benyújtania az eltérés felváltására vagy hatályon kívül helyezésére. A 2000/26/EK irányelv megfelelő rendelkezését szintén törölni kell.

(9) A Szerződés 299. cikkének megfelelően a gépjármű-felelősségbiztosításról szóló irányelvek alkalmazási körének egyértelművé tétele érdekében a 72/166/EGK irányelv 6. cikkéből és 7. cikkének (1) bekezdéséből a tagállamok Európán kívüli területeire tett hivatkozást törölni kell.

(10) A tagállamok annak garantálására irányuló kötelezettsége, hogy legalább meghatározott minimumösszegek erejéig biztosítási fedezet álljon rendelkezésre, fontos részét képezi a károsultak védelmének. A 84/5/EGK irányelvben meghatározott minimumösszegeket nemcsak az infláció követése céljából kell naprakésszé tenni, hanem a károsultak védelmének javítása érdekében azokat ténylegesen növelni kell. A személyi sérülések esetén a biztosítási fedezet legkisebb összegét úgy kell kiszámítani, hogy minden nagyon súlyos sérüléseket szenvedő személy teljes és méltányos kártérítésben részesüljön, és emellett figyelembe kell venni, hogy több sérülttel járó balesetek ritkán fordulnak elő, és hogy az olyan balesetek száma alacsony, amelyben több sérült szenved nagyon súlyos sérülést egyazon esemény során. A sérültenként 1 000 000 EUR, vagy káreseményenként – a sérültek számától függetlenül – 5 000 000 EUR fedezeti minimumösszeg ésszerű és megfelelő. E minimumösszegek bevezetésének megkönnyítése céljából az ezen irányelv végrehajtásának időpontjától számított ötéves átmeneti időszakot kell megállapítani. A tagállamoknak a végrehajtás időpontjától számított harminc hónapon belül legalább a szintek 50 %-áig kell az összegeket felemelniük.

- (11) Annak érdekében, hogy a minimum fedezeti összegek idővel ne veszítsenek értékükből, rendszeres felülvizsgálati klauzulát kell bevezetni a harmonizált fogyasztói árindexekről szóló, 1995. október 23-i 2494/95/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ rendelkezéseinek megfelelően az Eurostat által közzétett európai fogyasztói árindexet (EICP) használva referenciaértékként. Meg kell állapítani az e felülvizsgálatra alkalmazandó eljárási szabályokat.
- (12) A 84/5/EGK irányelv, amely lehetővé teszi, hogy a tagállamok a csalás megelőzése érdekében azonosítatlan gépjármű által okozott anyagi kár esetén korlátozzák vagy kizárják a kártérítésért felelős szerv általi kifizetést, egyes esetekben megakadályozhatja a károsultak jogos kártérítését. A kártérítés korlátozásának vagy kizárásának a gépjármű azonosíthatatlanságán alapuló lehetősége nem alkalmazható, amennyiben a szerv súlyos személyi sérülést járó kártérítést fizetett ugyanazon baleset bármely sérültjének, amelyben az anyagi kárt okozták. A tagállamok önrészt állapíthatnak meg az említett irányelvben meghatározott mértékben, amelyet az ilyen anyagi kár elszívója viselne. Annak feltételeit, hogy a személyi sérülés milyen esetekben minősül súlyosnak, a baleset bekövetkezésének helye szerinti tagállam nemzeti jogszabályainak, illetve közigazgatási rendelkezéseinek kell meghatározniuk. E feltételek meghatározásakor a tagállamok figyelembe vehetik többek között, hogy a sérülés igényelt-e kórházi ellátást.
- (13) A 84/5/EGK irányelv jelenleg lehetőséget nyújt a tagállamoknak arra, hogy egy meghatározott összeghatárig önrészt engedélyezzenek, amely a nem biztosított gépjármű által okozott anyagi kár esetén a károsultat terhelné. Ez a lehetőség igazságtalanul csökkenti a károsultak védelmét, és megkülönböztetést eredményez más balesetek károsultjaival szemben. Ezért a továbbiakban ez nem megengedhető.
- (14) Az életbiztosítás körén kívül eső közvetlen biztosításokra vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról és a szolgáltatásnyújtás szabadságának tényleges gyakorlását elősegítő rendelkezések megállapításáról szóló, 1988. június 22-i 88/357/EGK második tanácsi irányelvet⁽²⁾ módosítani kell annak érdekében, hogy a biztosítóintézetek fióktelepei gépjármű-felelősségbiztosítási megbízottként is működhessenek, mint ahogyan ezt már más, a gépjármű-felelősségbiztosítás körén kívül eső biztosítási szolgáltatások esetében is teszik.
- (15) A hatályos jogszabályok egyik fő eredménye az, hogy a biztosítási fedezetet a gépjármű valamennyi utasára kiterjesztette. Ez a célkitűzés veszélybe kerülne, ha a nemzeti jogszabályok vagy egy biztosítási szerződés bármely szerződéses kikötése kizárná az utasokat a biztosításból azért, mert tudták, vagy tudniuk kellett volna, hogy a gépjármű vezetője alkohol vagy bármely más kábító hatású anyag befolyása alatt állt a baleset idején. Az utas általában nincs abban a helyzetben, hogy megfelelően meg tudja ítélni a vezető ittaságának szintjét. A gépjármű-balesetek utas-károsultjai biztosítási fedezetének csökkentésével a vezetők nem tarthatók vissza az alkohol vagy a kábító hatású anyagok befolyása alatti vezetéstől. Az a tény, hogy a gépjármű kötelező gépjármű-felelősségbiztosítása kiterjed ezen utasokra is, nem érinti az alkalmazandó nemzeti jogszabályok értelmében esetlegesen felmerülő felelősségüket, illetve egy adott balesetben megítélt kártérítés mértékét.
- (16) A balesetekben általában a leggyengébb félnek bizonyuló gyalogosokat, kerékpárosokat és a közút egyéb, nem motorizált használóját ért személyi sérülést és anyagi kárt – amennyiben a nemzeti polgári jognak megfelelően kártérítésre jogosultak – a balesetben részt vevő gépjármű kötelező biztosításának kell fedeznie. Ez a rendelkezés nem érinti a nemzeti jogszabályokban megállapított polgári jogi felelősséget, illetve egy adott balesetben megítélt kártérítés mértékét.
- (17) Egyes biztosítóintézetek a biztosítási kötvényben olyan záradékot kötnek ki, amelynek értelmében a szerződés megszűnik, amennyiben a gépjármű egy meghatározott időn túl a nyilvántartásba vétel helye szerinti tagállam területén kívül marad. Ez a gyakorlat ellentétes a 90/232/EGK irányelvben megállapított elvvel, amely értelmében a kötelező gépjármű-felelősségbiztosításnak egy egyszeri biztosítási díj alapján a Közösség egész területére ki kell terjednie. Ezért – a tagállamoknak a gépjárművek nyilvántartására vonatkozó nemzeti jogszabályaiban foglalt kötelezettségek sérelme nélkül – meg kell határozni, hogy a biztosítási fedezet a szerződés teljes időtartamára érvényes marad, függetlenül attól, hogy a gépjármű meghatározott ideig egy másik tagállamban található-e.
- (18) Lépéseket kell tenni annak érdekében, hogy az egyik tagállamból egy másik tagállamba behozott gépjárművekre vonatkozóan könnyebben lehessen biztosítási fedezethez jutni még akkor is, ha a gépjárművet nem vették nyilvántartásba a rendeltetési tagállamban. A tagállamok számára lehetővé kell tenni a kockázat helyét meghatározó általános szabálytól való átmeneti eltérést. A gépjárműnek a vásárló részére történő leszállításának, rendelkezésre bocsátásának vagy megküldésének időpontját követő harmincnapos időtartam folyamán a rendeltetési tagállamot kell a kockázat helye szerinti tagállamnak tekinteni.

(1) HL L 257., 1995.10.27., 1. o. Az 1882/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 284., 2003.10.31., 1. o.) módosított rendelet.

(2) HL L 172., 1988.7.4., 1. o. A legutóbb a 2000/26/EK irányelvvel módosított irányelv.

- (19) Egy másik biztosítónál új gépjármű-felelősségbiztosítási szerződést kötni kívánó személy részére lehetővé kell tenni, hogy a régi szerződés alapján igazolja kármentességét, illetve kártörténetét. A biztosítottnak jogosultsággal kell rendelkeznie arra, hogy a biztosítási szerződés alapján biztosított járművet vagy járműveket érintő kártérítési igényre vagy azok hiányára vonatkozóan bármikor igazolást kérjen legalább a szerződéses jogviszonyt megelőző öt évére vonatkozóan. A biztosítóintézetnek vagy annak a szervnek, amelyet esetlegesen egy tagállam jelölt ki arra, hogy kötelező biztosítást nyújtson, vagy ilyen igazolásokat állítson ki, a kérelmet követő tizenöt napon belül ki kell állítania ezt az igazolást a biztosított részére.
- (20) Annak érdekében, hogy a gépjármű-balesetek károsultjainak kellő védelme biztosítva legyen, a tagállamok nem engedélyezhetik, hogy a biztosítóintézetek önrészt alkalmazzanak a balesetben sérült féllel szemben.
- (21) A biztosítási szerződésre való hivatkozás, és a biztosítóintézetrel szemben közvetlenül érvényesíthető kártérítési igény joga nagy jelentőséggel bír a gépjármű-balesetek károsultjainak védelme tekintetében. A 2000/26/EK irányelv az olyan balesetek károsultjainak, amelyek nem a károsult fél lakóhelye szerinti tagállamban következtek be, és amelyeket egy olyan gépjármű okozott, amely egy tagállamban rendelkezik biztosítással, és az a rendszerinti üzemben tartás helye is, közvetlen kereseti jogot biztosít a felelős személy felelősségbiztosítását nyújtó biztosítóintézetrel szemben. A hatékony és gyors kárrendezés elősegítése, valamint a költséges bírósági eljárás lehetséges elkerülése érdekében ezt a jogot bármely gépjármű-baleset károsultjára ki kell terjeszteni.
- (22) A gépjármű-balesetet szenvedett károsultak védelmének megerősítése érdekében a 2000/26/EK irányelvben meghatározott „indoklással ellátott ajánlat”-ra vonatkozó eljárást valamennyi gépjárműbalesetre ki kell terjeszteni. Ugyanezt az eljárást értelemszerűen akkor is alkalmazni kell, amikor a 72/166/EGK irányelv értelmében a balesetet a biztosítóközműzeti irodáinak rendszere rendezi.
- (23) Annak érdekében, hogy a károsult fél számára egyszerűbb legyen a kártérítés igénylése, a 2000/26/EK irányelvnek megfelelően felállított információs központoknak nemcsak azokról a balesetekről kell információt nyújtaniuk, amelyekről az említett irányelv rendelkezik, hanem képesnek kell lenniük ugyanazt az információt bármely gépjármű-balesettel kapcsolatban nyújtani.
- (24) A polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2000. december 22-i 44/2001/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 9. cikke (1) bekezdésének b) pontjával összefüggésben lévő 11. cikkének (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelően a károsult fél a lakóhelye szerinti tagállamban indíthat keresetet a felelősségbiztosítást nyújtó biztosító ellen.
- (25) Tekintettel arra, hogy a 2000/26/EK irányelvet – az ugyanazon tárgyú, 1968. szeptember 27-i Brüsszeli Egyezményt több tagállamban felváltó – 44/2001/EK rendelet elfogadását megelőzően fogadták el, az irányelvben a Brüsszeli Egyezményre való hivatkozást ennek megfelelően ki kell igazítani.
- (26) A 72/166/EGK, a 84/5/EGK, a 88/357/EGK és a 90/232/EGK tanácsi irányelvet, valamint a 2000/26/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 72/166/EGK irányelv módosításai

A 72/166/EGK irányelv a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk 4. pontja a következőképpen módosul:

a) az első francia bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„– annak az államnak a területe, amelynek a rendszám-táblájával a gépjárművet ellátták, függetlenül attól, hogy a rendszám-tábla állandó, vagy ideiglenes-e, vagy”;

b) a pont a következő francia bekezdéssel egészül ki:

„– amennyiben a gépjármű nem rendelkezik rendszám-táblával, vagy olyan rendszám-táblával rendelkezik, amely nem vagy már nem rendelhető az adott gépjárműhöz, és a gépjármű egy baleset részesévé vált, az ezen irányelv 2. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdése vagy a tagállamok gépjármű-felelősségbiztosításra vonatkozó jogszabályainak közelítéséről szóló, 1983. december 30-i 84/5/EGK második tanácsi irányelv ^(*) 1. cikkének (4) bekezdése értelmében vett kártérítési igény rendezése céljából, annak az államnak a területe, ahol a baleset bekövetkezett;

^(*) HL L 8., 1984.1.11., 17. o.”.

⁽¹⁾ HL L 12., 2001.1.16., 1. o. A legutóbb a 2245/2004/EK rendelettel (HL L 381., 2004.12.28., 10. o.) módosított rendelet.

2. A 2. cikk (1) bekezdése helyébe a következő lép:

„(1) A tagállamok tartózkodnak olyan gépjárművek felelősségbiztosításának ellenőrzésétől, amelyeket egy másik tagállam területén tartanak rendszerint üzemben, vagy amelyeket egy harmadik országban tartanak rendszerint üzemben, és amelyek egy másik tagállam területéről lépnek területükre. Mindazonáltal a tagállamok végezhetnek a biztosításra vonatkozó, nem rendszeres ellenőrzést, feltéve, hogy ez nem megkülönböztető jellegű, és olyan ellenőrzés részeként végzik, amely nem irányul kizárólag a biztosításra.”.

3. A 4. cikk a következőképpen módosul:

- a) az a) pont második albekezdésében:

- i) az első mondat helyébe a következő szöveg lép:

„Az a tagállam, amely igénybe veszi ezt az eltérést, meghoz minden szükséges intézkedést annak biztosítására, hogy az ilyen személyekhez tartozó gépjárművek által a saját területén, illetve egy másik tagállam területén okozott bármely kár vagy sérülés után a kár megtérítésre kerüljön.”;

- ii) az utolsó mondat helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállam közli a Bizottsággal a kötelező biztosítás alól mentességet élvező személyek, valamint a kártérítésért felelős hatóságok és szervek listáját. A Bizottságnak közzé kell tennie a listát.”;

- b) a b) pontban a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Ebben az esetben a tagállamok biztosítják, hogy az e pont első albekezdésében említett gépjárművek ugyanolyan bánásmódban részesüljenek, mint azok a gépjárművek, amelyek esetében a 3. cikk (1) bekezdésében meghatározott biztosítási kötelezettségnek nem tettek eleget. A baleset bekövetkeztének helye szerinti tagállam kártérítésért felelős szerve megtérítési igénnyel rendelkezik a 84/5/EGK irányelv 1. cikke (4) bekezdésében meghatározott garanciaalappal szemben a gépjármű rendszerinti üzemben tartása helye szerinti tagállamban.

A gépjármű-felelősségbiztosításra vonatkozó 72/166/EGK, 84/5/EGK, 88/357/EGK és 90/232/EGK tanácsi irányelv, valamint a 2000/26/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2005. május 11-i 2005/14/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) hatálybalépésének időpontját követő öt év elteltével a tagállamoknak jelentést kell készíteniük a Bizottság részére e pont végrehajtásáról és gyakorlati alkalmazásáról. A Bizottság, e jelentések vizsgálatát követően – amennyiben helyénvaló – javaslatokat terjeszt be ezen eltérés felváltásáról vagy hatályon kívül helyezéséről.

(*) HL L 149, 2005.6.11., 14. o.”.

4. A 6. cikkben és a 7. cikk (1) bekezdésében a „vagy egy tagállam Európán kívüli területén” szövegrészt el kell hagyni.

2. cikk

A 84/5/EGK irányelv módosításai

- A 84/5/EGK irányelv 1. cikke helyébe a következő lép:

„1. cikk

(1) A 72/166/EGK irányelv 3. cikkének (1) bekezdésében említett biztosítás kötelezően mind az anyagi kárra, mind pedig a személyi sérülésre kiterjed.

(2) A tagállamok által előírható magasabb fedezeti összegek sérelme nélkül minden tagállam kötelező biztosítást ír elő legalább a következő összegek vonatkozásában:

- a) személyi sérülés esetén a biztosítási fedezet legalacsonyabb összege sérültenként 1 000 000 EUR vagy 5 000 000 EUR káreseményenként, a sérültek számától függetlenül;
- b) anyagi kár esetén káreseményenként 1 000 000 EUR, a károsultak számától függetlenül.

A tagállamok – amennyiben szükséges – a gépjármű-felelősségbiztosításra vonatkozó 72/166/EGK, 84/5/EGK, 88/357/EGK és 90/232/EGK tanácsi irányelv, valamint a 2000/26/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2005. május 11-i 2005/14/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) végrehajtásának időpontjától számított legfeljebb ötéves időtartamra átmeneti időszakot állapíthatnak meg, amelyen belül a biztosítási fedezetre vonatkozóan általuk előírt legalacsonyabb összegeket az e bekezdés által előírt szinthez igazítják.

Az ilyen átmeneti időszakot megállapító tagállamok tájékoztatják erről a Bizottságot és megjelölik az átmeneti időszak tartamát.

A 2005/14/EK irányelv végrehajtásának időpontját követő 30 hónapon belül a tagállamok a biztosítási fedezet összegeit legalább az e bekezdés által meghatározott szint felére növelik.

(3) A 2005/14/EK irányelv hatálybalépését követően vagy a (2) bekezdésben említett bármely átmeneti időszak elteltével a (2) bekezdésben említett összegeket ötévente felül kell vizsgálni a harmonizált fogyasztói árindexekről szóló, 1995. október 23-i 2494/95/EK tanácsi rendeletnek (**) megfelelő európai fogyasztói árindexszel (EICP) összhangban.

Az összegeket automatikusan ki kell igazítani. Az ilyen összegeket az EICP által a tárgyidőszakra – azaz a felülvizsgálatot közvetlenül megelőző 5 évre – jelzett százalékos változással kell növelni, és 10 000 EUR többszörösére kell felkerekíteni.

A Bizottság a kiigazított összegekről értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot, és biztosítja azok közzétételét az Európai Unió Hivatalos Lapjában.

(4) Valamennyi tagállam létrehoz vagy felhatalmaz egy szervet, amelynek a feladata, hogy legalább azon biztosítási kötelezettség mértékéig kártérítést nyújtson, amely egy azonosítatlan gépjármű, vagy az (1) bekezdésben meghatározott biztosítási kötelezettségnek eleget nem tevő gépjármű által okozott anyagi kár vagy személyi sérülés következtében keletkezett.

Az első albekezdés nem érinti a tagállamoknak azt a jogát, amelynek értelmében eldönthetik, hogy a szerv által biztosított kártérítés kiegészítő vagy nem-kiegészítő jellegű, illetve amelynek értelmében rendelkezhetnek a kárigények rendezésének megosztásáról a szerv, a balesetért felelős személy vagy személyek, valamint egyéb olyan biztosítók vagy társadalombiztosítási szervek között, amelyek ugyanazon baleset vonatkozásában kötelesek kártérítést nyújtani a károsult részére. A tagállamok azonban nem engedhetik meg, hogy a szerv a kártérítés kifizetését attól a feltételtől tegye függővé, hogy a károsult bármely módon igazolja, hogy a felelős személy nem képes kártérítést fizetni, vagy azt megtagadja.

(5) A károsult bármely esetben közvetlenül a szervhez fordulhat, amely a károsult által benyújtott információk alapján annak kérésére köteles indokolással ellátott választ adni részére bármely kártérítés kifizetésére vonatkozóan.

A tagállamok azonban kizárhatják a kártérítés e szerv általi kifizetését azon személyek vonatkozásában, akik saját akaratközből szálltak be a gépjárműbe, amely a kárt vagy a sérülést okozta, amennyiben a szerv bizonyítani tudja, hogy tudomásuk volt arról, hogy a gépjármű nem volt biztosítva.

(6) A tagállamok korlátozhatják vagy kizárhatják a kártérítés e szerv általi kifizetését minden olyan esetben, amikor azonosítatlan gépjármű okozott anyagi kárt.

Amennyiben azonban a szerv súlyos személyi sérülésért kártérítést nyújtott ugyanazon baleset bármely károsultjának, amelyben azonosítatlan jármű anyagi kárt okozott, a tagállamok nem zárhatják ki az anyagi kárért fizetendő kártérítést azon az alapon, hogy a jármű azonosítatlan. Mindazonáltal, a tagállamok legfeljebb 500 EUR összegben önrészt határozhatnak meg, amely az ilyen anyagi kárt elszenvető személyt terheli.

Annak feltételeit, hogy a személyi sérülések mely esetekben tekintendők súlyosnak, azon tagállam jogszabályaival, illetve közigazgatási rendelkezéseivel összhangban kell meghatározni, amelyben a baleset bekövetkezett. E tekintetben a tagállamok figyelembe vehetik többek között, hogy a sérülés igényelt-e kórházi ellátást.

(7) Minden tagállam a saját törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseit alkalmazza az e szerv által fizetendő kártérítésre, a károsult számára előnyösebb egyéb gyakorlat sérelme nélkül.

(*) HL L 149., 2005.6.11., 14. o.

(**) HL L 257., 1995.10.27., 1. o. A legutóbb az 1882/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 284, 2003.10.31., 1. o.) módosított rendelet.”

3. cikk

A 88/357/EGK irányelv módosítása

A 88/357/EGK irányelv 12a. cikke (4) bekezdésének negyedik albekezdésében a második mondatot el kell hagyni.

4. cikk

A 90/232/EGK irányelv módosításai

A 90/232/EGK irányelv a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikkben az (1) és a (2) bekezdés közé a következő bekezdést kell beilleszteni:

„A tagállamok megfelelő intézkedéseket hoznak annak biztosítása érdekében, hogy bármely jogszabályi rendelkezés vagy a biztosítási kötvényben található szerződéses kikötés, amely az ilyen fedezetből azon az alapon zár ki egy utast, hogy tudta vagy tudnia kellett volna, hogy a vezető alkohol vagy más kábító anyag befolyása alatt állt a baleset idején, semmisenek tekintendő az ilyen utas kárigénye tekintetében.”

2. A következő cikket kell beilleszteni:

„1a. cikk

A 72/166/EGK irányelv 3. cikke (1) bekezdésében említett biztosítás kiterjed az olyan gyalogosokra, kerékpárosokra és a közút többi, nem motorizált használóját ért személyi sérülésekre és anyagi kárra, akik egy gépjármű részvételével bekövetkezett baleset következményeként a nemzeti polgári jog értelmében kártérítésre jogosultak. Ez a cikk nem érinti sem a polgári jogi felelősséget, sem pedig a kártérítés összegét.”

3. A 2. cikkben az első francia bekezdés helyébe a következő lép:

„– fedezetet nyújtsanak egyszeri díjfizetés alapján és a szerződés egész tartama alatt a Közösség teljes területére, beleértve bármely olyan időszakot is, amikor a jármű a szerződés tartama alatt egy másik tagállam területén található, és”.

4. A következő cikkeket kell beilleszteni:

„4a. cikk

(1) A 88/357/EGK irányelv (*) 2. cikke d) pontjának második francia bekezdésétől eltérve, amikor egy gépjárművet egyik tagállamból egy másikba szállítanak, a rendeltetési tagállamot kell a kockázat helye szerinti országnak tekinteni, közvetlenül azon időponttól kezdődően, amikor a jármű leszállítását a vásárló elfogadta, egy harmincnapos időtartam folyamán, még akkor is, ha a gépjárművet a rendeltetési tagállamban hivatalosan nem vették nyilvántartásba.

(2) Abban az esetben, ha a gépjármű az ezen cikk (1) bekezdésében említett időszak folyamán úgy volt részese egy balesetnek, hogy közben nem rendelkezett biztosítással, a rendeltetési tagállamnak a 84/5/EGK irányelv 1. cikke (4) bekezdésében említett szerve felel az említett irányelv 1. cikkében meghatározott kártérítésért.

4b. cikk

A tagállamok biztosítják, hogy a biztosítottak joga legyen bármikor igazolást kérni a biztosított járművet vagy járműveket érintő, harmadik személyek által a biztosítási szerződéses jogviszony előző, legalább öt éve folyamán támasztott kártérítési igényekre vagy azok hiányára vonatkozóan. A biztosítóintézetnek vagy bármely más szervnek – amelyet egy tagállam esetlegesen kijelölt arra, hogy kötelező biztosítást kössön vagy ilyen igazolásokat bocsásson ki –, a kérelmet követő tizenöt napon belül ki kell állítania ezt az igazolást a biztosított részére.

4c. cikk

A 72/166/EGK irányelv 3. cikke (1) bekezdésében említett biztosítást illetően a biztosítóintézetek nem alkalmazhatnak önrészt a balesetben sérült féllel szemben.

4d. cikk

A tagállamok biztosítják, hogy a 72/166/EGK irányelv 3. cikke (1) bekezdésében említett biztosítással fedezett jármű által okozott balesetben sérült felek közvetlenül jogosultak keresetet indítani azon biztosítóintézet ellen, amelynél a felelős személy felelősségbiztosítással rendelkezik.

4e. cikk

A tagállamok megállapítják a 2000/26/EK irányelv (**) 4. cikke (6) bekezdésében meghatározott eljárást bármely olyan balesettel kapcsolatos kárrendezésre, amelyet a 72/166/EGK irányelv 3. cikke (1) bekezdésben említett biztosítással biztosított jármű okozott.

Az olyan balesetekre vonatkozóan, amelyek kárrendezését a 72/166/EGK irányelv 2. cikke (2) bekezdésében meghatározott módon a biztosítók nemzeti irodáinak rendszere végezheti, a tagállamok a 2000/26/EK irányelv 4. cikke (6) bekezdésében meghatározottal megegyező eljárást állapítanak meg. Ezen eljárás alkalmazásában a biztosítóintézetre való bármely hivatkozást a 72/166/EGK irányelv 1. cikke 3. pontjában meghatározott nemzeti irodára történő hivatkozásként kell érteni.

(*) Az életbiztosítás körén kívül eső közvetlen biztosításokra vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról és a szolgáltatásnyújtás szabadságának tényleges gyakorlását elősegítő rendelkezések megállapításáról szóló, 1988. június 22-i 88/357/EGK második tanácsi irányelv (HL L 172., 1988.7.4., 1. o.). A legutóbb a 2000/26/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvvel (HL L 181., 2000.7.20., 65. o.) módosított irányelv.

(**) A tagállamok gépjármű-felelősségbiztosításra vonatkozó jogszabályainak közelítéséről szóló, 2000. május 16-i 2000/26/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (negyedik gépjármű-felelősségbiztosítási irányelv) (HL L 181., 2000.7.20., 65. o.).

5. Az 5. cikk (1) bekezdése helyébe a következő lép:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy a 2000/26/EK irányelvben megállapított kötelezettségeik sérelme nélkül az azon irányelv 5. cikkének megfelelően létrehozott és jóváhagyott információs központok az abban a cikkben meghatározott tájékoztatással szolgáljanak minden olyan személynek, aki bármely, a 72/166/EGK irányelv 3. cikke (1) bekezdésében említett biztosítással rendelkező jármű által okozott baleset részese.”.

5. cikk

A 2000/26/EK irányelv módosításai

A 2000/26/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. Az irányelv a következő (16a) preambulumbekkezdéssel egészül ki:

„16a. A polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2000. december 22-i 44/2001/EK tanácsi rendelet (*) 9. cikke (1) bekezdésének b) pontjával összefüggésben lévő 11. cikkének (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelően a károsult fél a lakóhelye szerinti tagállamban keresetet indíthat a felelősségbiztosítást nyújtó biztosító ellen.

(*) HL L 12., 2001.1.16., 1. o. A legutóbb a 2245/2004/EK rendelettel (HL L 381., 2004.12.28., 10. o.) módosított rendelet.”

2. A 4. cikk (8) bekezdése helyébe a következő lép:

„(8) A kárrendezési megbízott kijelölése önmagában nem jelenti a 92/49/EGK irányelv 1. cikkének b) pontjában meghatározott új fióktelep megnyitását, és a kárrendezési megbízott nem tekinthető a 88/357/EGK irányelv 2. cikkének c) pontja szerinti telephelynek, vagy

- Dánia tekintetében a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról és a bírósági határozatok végrehajtásáról szóló, 1968. szeptember 27-i Brüsszeli Egyezmény (*) szerinti telephelynek,
- a többi tagállam tekintetében a 44/2001/EK rendelet szerinti telephelynek.

(*) HL C 27., 1998.1.26., 1. o. (egységes szerkezetbe foglalt változat).”

3. Az 5. cikk (1) bekezdésének a) pontjából a 2.ii. alpontot el kell hagyni.

4. Az irányelv a következő cikkel egészül ki:

„6a. cikk

Központi szerv

A tagállamok meghoznak minden megfelelő intézkedést annak érdekében, hogy a károsultaknak, a biztosítóiknak vagy a jogi képviselőiknek megkönnyítsék a kárigények rendezéséhez szükséges alapvető adatokhoz kellő időben való hozzáférést.

Ezeket az alapvető adatokat – lehetőség szerint – minden tagállamban egy központi tárolóhelyen elektronikus formában bocsátják rendelkezésre, és azokhoz az ügyben érintett felek kifejezett kérésükre hozzáférhetnek.”.

6. cikk

Végrehajtás

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb 2007. június 11-ig megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni.

A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A Szerződéssel összhangban a tagállamok fenntarthatnak vagy hatályba léptethetnek az ezen irányelv teljesítéséhez szükséges rendelkezéseknél a károsult fél számára kedvezőbb rendelkezéseket.

(3) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

7. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetésének napján lép hatályba.

8. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2005. május 11-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök
J. P. BORRELL FONTELLES

a Tanács részéről
az elnök
N. SCHMIT